

*Цимбаленко В. М.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова*

МЕХАНІЗМ УКЛАДЕННЯ ДОГОВОРІВ В РЕЗУЛЬТАТІ КОНКУРСУ У СФЕРІ ДЕРЖАВНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ

Стаття присвячена проблемам визначення етапів конкурсу у сфері державних закупівель з подальшим укладенням договору. Описано порядок проведення конкурсів у сфері державних закупівель, в результаті яких укладається договір.

Ключові слова: договір, конкурс, державна закупівля.

Один з інструментів економічного регулювання, за допомогою якого вирішуються важливі суспільно значимі завдання, є державні закупівлі; питання проведення державних закупівель відіграє важливу роль у функціонуванні будь-якої держави [12, с. 81-91]. Терміном “державні закупівлі” позначається певна сфера суспільних відносин, яка відповідно до Типового закону ЮНСІТРАЛ про закупівлі товарів, робіт і послуг (1994 р.) включає поставки товарів, виконання робіт, надання послуг з метою задоволення державних потреб. Тобто, практично правове регулювання “державних закупівель” спрямоване на унормування відносин, в яких предметом закупівлі є і товари, й роботи та послуги, з використанням єдиного механізму їх здійснення. Законодавство України про державні закупівлі спрямоване на формування саме такого механізму. Він поступово удосконалюється, рівень його правового регулювання підвищується, про що свідчить нижченаведений аналіз чинного законодавства з цих питань. Однак, для досягнення максимального ефекту необхідне комплексне регулювання цієї сфери суспільних відносин та належне нормативне забезпечення у всіх питаннях законодавчого впливу, що можливе на основі системного дослідження відносин у сфері державних закупівель.

Дослідження державних закупівель, які проводяться в правовій науці, переважно обмежуються вивченням вузьких проблем, більшість робіт сучасників (К. Ю. Водоласкової, Ю. І. Кудріної, А. О. Олефіра, О. О. Підмогильного, К. Ю. Хусанової та ін.) присвячені дослідженню публічно-правових засад у регулюванні цих питань. Це зрозуміло, адже методи правового впливу на вказану сферу правовідносин мають риси публічно-правового характеру (задля управління процесами руху коштів державних та місцевих бюджетів, управління матеріальними ресурсами держави, контролю над видатками тощо) та меншою мірою приватноправового регулювання. Визначення особливостей приватноправових аспектів механізму укладення договору у сфері державних закупівель на основі конкурсу є метою нашої праці.

Як підкреслюють фахівці, застосування приватноправових механізмів у цій сфері діяльності зумовлено, зокрема тим, що держава виступає в ролі однієї зі сторін зобов'язань, які виникають в процесі державних закупівель; виступає рівноправним членом правовідносин, що наділений правами та обов'язками у зобов'язанні [13, с. 120]. Хоча варто відмітити, що тендерне законодавство країн ЄС вже давно вийшло за межі простого застосування конкурсних процедур при виборі виконавця робіт та

послуг чи постачальника товарів. Регулюванню в рамках тендерного законодавства підлягають такі питання, як: організація роботи комунальних підприємств зі змішаною формою власності, концесії, зв'язок, комунікації, пошта, надання комунальних послуг, виконання соціальних програм, умови залучення робочої сили з інших країн тощо; Україна ж робить тільки перші кроки в організації та проведенні тендерних закупівель за публічні кошти [11, с. 404].

Відзначимо, що практика здійснення закупівель для державних потреб, об'єктами яких є різноманітне обладнання, товари, послуги, що необхідні для роботи систем, які фінансуються з державного бюджету, формування запасів, вибір підрядників для будівництва (доріг, житла) тощо, існує в усіх державах світу. В цивілізованих країнах держава не розглядається як особливий суб'єкт, що має власні потреби, окремі від суспільства; вважається що закупівлі потрібні не державі, а всьому суспільству, тому сформувався термін не “державні”, а “суспільні закупки”. Вони здійснюються в порядку прокьюременту – сукупності практичних методів та прийомів, які дозволяють максимально забезпечити інтереси замовника при проведенні кампанії закупівлі шляхом конкурсних торгів [6, с. 10-11]. Головною його метою є досягнення шляхом конкурентних процедур ринкових цін, максимальне забезпечення інтересів покупця при проведенні суспільних закупівель[5], хоча термін “прокьюремент” набув більш широкого значення і використовується і в інших сферах закупівлі на основі конкурсу.

Основні засади здійснення державних закупівель в Україні протягом останнього десятиліття неодноразово змінювались [2, с. 67]. Ядром правового поля, що регулює процес державних закупівель, є чинний нині Закон України “Про здійснення державних закупівель” від 1 червня 2010 р.

Базовий у цій сфері нормативно-правовий акт піддавався суттєвим змінам впродовж останніх десяти років, хоча законодавча база щодо проведення конкурсу у сфері державних закупівель як така є порівняно “молодою”. Так, до 2000 р. чинним і головним у цій сфері було “Положення про порядок організації та проведення торгів (тендерів) у сфері державних закупівель товарів (робіт, послуг)” від 28 червня 1997 р. № 694, за яким закупівля означала придбання будь-яким способом, включаючи лізинг, найм (оренда, прокат) продукції як для безпосереднього використання замовником торгів, так і для постачання споживачам, що обумовлювалося у договорі (контракті), який укладався у письмовій формі між постачальником (підрядником) – переможцем торгів та замовником торгів [10]. Метою організації торгів було підвищення ефективності державних закупівель, раціональне використання коштів, забезпечення оптимального рівня цін та найсприятливіших умов реалізації договорів, недопущення надходження на ринок України неякісної продукції, запобігання економічно необґрунтованому завищенню цін на товари (роботи, послуги). Це Положення було обов'язковим при закупівлях товарів (робіт, послуг), які здійснювалися за рахунок коштів державного бюджету або іноземних кредитів, що залучалися під гарантії Кабінету Міністрів України, якщо вартість таких закупівель дорівнювала або перевищувала 10 тис. грн. При закупівлі продукції оголошення про заплановану процедуру мало бути обов'язково опубліковано замовником торгів у інформаційно-аналітичному бюлетені “Вісник державних закупівель”, а якщо очікувана вартість предмета закупівлі дорівнювала або перевищувала суму, еквівалентну 100 тис. доларів

США, – також в іноземній пресі. При здійсненні закупівель, вартість яких дорівнювала або перевищувала суму, еквівалентну 100 тис. доларів США, замовник мав право вимагати від постачальників (підрядників) надання тендерного забезпечення, розмір якого не повинен перевищувати 5% очікуваної ціни договору (контракту).

Закупівлі продукції, що регулювалися цим Положенням, мали проводитися з використанням наступних способів проведення торгів:

– при очікуваній вартості закупівлі, яка дорівнювала або перевищувала суму, еквівалентну 100 тис. доларів США: відкритих процедур – коли всі заінтересовані постачальники мають право подавати тендерні пропозиції; відкритих процедур з попередньою кваліфікацією – коли тендерні пропозиції мають право подавати тільки ті постачальники, які за результатами попередньої кваліфікації допущені до участі у торгах. Закупівлі не могли бути розбиті на дрібніші з метою уникнення застосування відкритих або відкритих з попередньою кваліфікацією процедур;

– при очікуваній вартості закупівлі від 70 тис. грн. до суми, еквівалентної 100 тис. доларів США: процедур конкурентних переговорів – коли замовник торгів сповіщає постачальників про свій намір здійснити закупівлю і обговорює з одним чи декількома з них умови договору;

– при очікуваній вартості закупівлі від 10 до 70 тис. грн.: процедур запиту цінових пропозицій (котирувань) – коли замовник торгів здійснює запит пропозицій не менш як у трьох постачальників та приймає рішення щодо укладання договору на користь постачальника, який подав пропозицію з найнижчою ціною, що задовольняє замовника. У разі потреби та економічної доцільності при закупівлі продукції очікуваною вартістю від 10 тис. грн. до суми еквівалентної 100 тис. доларів США, замовник міг застосовувати відкриті процедури чи відкриті процедури з попередньою кваліфікацією. Тендерні пропозиції могли бути подані будь-якою мовою. Замовник торгів визначав переможця торгів на основі наступних критеріїв: найнижчої ціни за умови забезпечення необхідної економічності і ефективності продукції та найвигіднішої економічно тендерної пропозиції з урахуванням різних критеріїв її оцінки. Умовами тендерних документів повинно передбачатися обов'язкове підписання постачальником (підрядником) у разі визначення його переможцем торгів договору (контракту) на закупівлю, складеного у письмовій формі згідно з поданою тендерною пропозицією.

Положення втратило чинність з уведенням в дію Закону України “Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти” [3] від 22 лютого 2000 р. Цей закон також забороняв ділити предмет закупівлі на частини з метою уникнення процедури конкурсу, і застосовувався до всіх закупівель, що повністю або частково здійснювалися за рахунок державних коштів, за умови, що вартість предмета закупівлі для товарів, послуг становила або перевищувала 20 тис. грн., а для робіт – 50 тис. грн. Закон містив низку нововведень, одним з яких було визначення стадій державних закупівель: 1) затвердження кошторису (програми, плану використання коштів); 2) затвердження річного плану державних закупівель; 3) обрання і проведення процедур закупівель на підставі затвердженого кошторису (програми, плану використання державних коштів) та річного плану державних закупівель; 4) визначення переможця процедури закупівлі; 5) укладання договорів про закупівлю;

б) складання звіту про результати здійснення процедури закупівлі; 7) виконання договорів про закупівлю; 8) контроль за виконанням договорів про закупівлю.

Вимагалось попереднє оприлюднення інформації щодо закупівлі за державні кошти в інформаційних системах у мережі Інтернет, а також опублікування відповідного оголошення в друкованому ЗМІ. З'явилися нові способи проведення закупівель, і на той час закупівля могла здійснюватися шляхом: відкритих торгів зі зменшенням ціни; торгів з обмеженою участю; двоступеневих торгів; запиту цінових пропозицій (котирувань); закупівлі в одного учасника; редукціон.

Застосування процедури торгів з обмеженою участю та процедури закупівлі в одного учасника потребувало отримання відповідного висновку Міжвідомчої комісії з питань державних закупівель (далі – Комісія). Основними процедурами здійснення державних закупівель визнавалися редукціон та відкриті торги зі зменшенням ціни. Почала функціонувати Тендерна палата України.

Закон надавав право замовнику вимагати від учасників надання ними підтвердженої документально інформації про відповідність кваліфікаційним вимогам, а саме: наявність дозволу або ліцензії на провадження відповідної діяльності (у випадках, передбачених законодавством); наявність обладнання, а також працівників відповідної кваліфікації, які мають необхідні знання та досвід; сплата податків і зборів (обов'язкових платежів), передбачених законодавством; провадження учасниками господарської діяльності відповідно до положень їх статутів; відсутність рішення про визнання учасника в установленому порядку банкрутом чи порушення проти нього справи про банкрутство.

Основні процедури здійснення державних закупівель зводилися до наступного. Під час проведення відкритих торгів із зменшенням ціни тендерні пропозиції мали право надавати всі зацікавлені учасники, інформацію про яких включено до каталогу, шляхом публікації оголошення. Строк для подання тендерних пропозицій мав становити 30 календарних днів від дати опублікування оголошення про проведення торгів в інформаційному бюлетені, який видає Тендерна палата України. В окремих випадках цей строк міг бути скорочений до 15 днів. Тендерна документація надавалася учаснику торгів після того, як він надіслав запит на її отримання та оплатив її. Тендерна документація відповідно до ст. 21 згаданого Закону повинна була містити всю необхідну інформацію. Так, замовник зобов'язаний був зазначити в ній вимоги щодо надання тендерного забезпечення, його розмірів, а також випадки, коли тендерне забезпечення не повертається учаснику для гарантії щодо забезпечення виконання ним зобов'язань. Вимога щодо надання тендерного забезпечення була обов'язковою, якщо загальна вартість предмета закупівлі перевищувала суму 100 тис. грн. для товарів і послуг та 500 тис. грн. для робіт. Кожен учасник мав право подати тільки одну тендерну пропозицію. Згідно ст. 25 цього Закону під час здійснення закупівлі замовник мав право вимагати від учасника - переможця процедури закупівлі внесення ним під час укладення договору про закупівлю забезпечення його виконання згідно з умовами, зазначеними в тендерній документації. Замовник повертає учаснику забезпечення виконання договору про закупівлю відповідно до умов, зазначених у цьому договорі. Розмір забезпечення виконання договору про закупівлю становить 15% його кошторисної вартості під час здійснення закупівлі товарів і послуг та

відповідно 5% у разі закупівлі робіт. Розкриття тендерних пропозицій відбувалося у день закінчення строку їх подання у час та у місці, зазначених у тендерній документації. Загальний строк здійснення оцінки тендерних пропозицій та визначення переможця торгів не повинен був перевищувати 15 робочих днів після дня розкриття тендерних пропозицій. Замовник акцептує тендерну пропозицію, що визнана найкращою за результатами оцінки. З учасником, тендерну пропозицію якого було акцептовано, замовник укладає договір про закупівлю відповідно до вимог тендерної документації, всі витрати, пов'язані з укладанням договору, можуть покладатися на учасника – переможця процедури закупівлі, на умовах, визначених у тендерній документації, та відповідно до положень Цивільного кодексу України.

Встановлювалося, що процедура редукціону застосовується у разі, коли предметом закупівлі є товари чи послуги, для яких існує постійно діючий ринок і які виробляються чи виконуються не за окремо розробленими специфікаціями, за умови, що очікувана вартість предмета закупівлі таких товарів та послуг перевищує 50 тис. грн. Редукціон здійснюється в порядку, передбаченому для процедури відкритих торгів із зменшенням ціни з урахуванням певних особливостей. Ця процедура здійснюється у два етапи: на першому етапі всім учасникам пропонується подавати попередні тендерні пропозиції, без зазначення ціни, які при цьому повинні лише передбачати технічні, якісні та інші характеристики предмета закупівлі, умови поставки, кваліфікаційні вимоги, строк подання встановлюється цим Законом. На другому етапі замовник пропонує учасникам, попередні тендерні пропозиції яких не було відхилено на першому етапі, надати остаточні тендерні пропозиції із зазначенням ціни. Щодо застосування товарів, робіт і послуг, для яких існує постійно діючий ринок, та за умови, що вартість предмета закупівлі не перевищує 50 тис. грн. (для товарів і послуг) та 200 тис. грн. (для закупівлі робіт), замовник може здійснювати закупівлю шляхом запиту цінових пропозицій (котирувань). Закупівля в одного учасника - це процедура, за якою замовник укладає договір про закупівлю з учасником після проведення з ним переговорів.

Договір про закупівлю набирає чинності з дня його підписання замовником та переможцем процедури закупівлі, укладався тільки в письмовій формі та відповідно до положень Цивільного кодексу України. Замовник у договорах, укладених за результатами процедур закупівлі, у разі закупівлі товарів та послуг мав право передбачати здійснення попередньої оплати на строк, що не може перевищувати 90 календарних днів, а у разі закупівлі робіт – на строк, що не може перевищувати 180 календарних днів, за умови одержання відповідного позитивного висновку Комісії. Істотною умовою договору про закупівлю визначалась можливість зменшення обсягів закупівлі залежно від реального фінансування видатків. Умови договору про закупівлю не повинні були відрізнятися від умов тендерної (цінової) пропозиції учасника – переможця процедури закупівлі, крім випадків зменшення ціни тендерної пропозиції, у порядку, передбаченому вказаним Законом, та не повинні змінюватися після підписання договору про закупівлю, крім випадків, коригування ціни договору в разі отримання відповідного позитивного висновку Комісії.

У 2008 році система державних закупівель в Україні чергового разу зазнала значних інституційних та процедурних змін. Відповідно до Положення про закупівлю

товарів, робіт і послуг за державні кошти, затвердженого постановою КМУ від 17 жовтня 2008 р. № 921 місце уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань координації закупівель товарів, робіт і послуг за державні кошти посіло Мінекономіки України [9]/ Це Положення застосовувалося до всіх закупівель товарів, робіт і послуг якщо вартість закупівлі становить не менше ніж 100 тис. грн., а робіт – 300 тис. грн., тоді як раніше вартісна межа була встановлена на рівні 20 і 50 тис. грн. відповідно.

За цим Положенням основною процедурою закупівель було визнано відкриті торги, а процедуру редукціону скасовано. Застосування процедури закупівлі в одного учасника потребувало погодження з уповноваженим органом. Замовник проводить вибір серед наданих учасниками як мінімум двох пропозицій. Процедуру запиту цінових пропозицій на 2008 рік здійснювали, якщо вартість закупівлі товарів і послуг, для яких існує постійно діючий ринок, не перевищувала 200 тис. грн., а раніше ця цінова межа становила 50 тис. грн. І практично нічого не змінилося в умовах закупівлі в одного учасника, цю процедуру, як і раніше, слід було погоджувати з Уповноваженим органом. При цьому додалися дві обставини укладення такого договору: для переможців архітектурного конкурсу та закупівель за наслідками непередбачуваних подій (надзвичайних ситуацій). Основним критерієм визначення переможця була ціна, строк поставки товарів (виконання робіт, надання послуг) та якість. За Положенням договір про закупівлю повинен був укладатися згідно з вимогами Цивільного та Господарського кодексів України. Можливість оскаржувати дії замовника одержали виключно учасники процедур, на відміну від попередніх правил, за якими це в змозі була робити будь-яка особа.

6 червня 2010 р. було прийнято новий базовий у цій сфері акт – Закон України “Про здійснення державних закупівель” [4] (далі – Закон). Уповноваженим органом згідно із Законом залишається Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. Цей Закон: залишив в силі ту ж вартісну межу на товари і послуги – вона дорівнює або перевищує 100 тис. грн., а робіт – 300 тис. грн.; встановив більш короткі терміни для оприлюднення інформації; залишив незмінною процедуру закупівлі шляхом: відкритих торгів; двоступеневих торгів; запиту цінових пропозицій; попередньої кваліфікації учасників та закупівлі в одного учасника. Закон ускладнив процедуру закупівлі в одного учасника, зобов’язавши до публікації в державному офіційному друкованому виданні з питань державних закупівель, яка проводиться в короткі строки. Основним критерієм визначення переможця у разі здійснення закупівлі визначено ціну; а в разі здійснення закупівлі, яка має складний характер – ціна у сукупності з іншими критеріями оцінки, такими, як строк виконання, якість, умови оплати; договір про закупівлю повинен укладатися в певні строки; передбачена норма про недійсність такого договору.

Отже основною процедурою закупівлі незмінно залишаються відкриті торги. Замовник має право вимагати від учасника надання забезпечення пропозиції конкурсних торгів для гарантії того, що учасник виконає свої зобов’язання, а також має право зазначити вимогу про те, що учасник-переможець повинен внести не пізніше дати укладення договору забезпечення виконання договору про закупівлю, розмір якого не може перевищувати 5% вартості договору. Таким забезпеченням є

порука, гарантія, застава, завдаток або депозит.

Виразним нововведенням в редакції нового Закону, порівняно з попереднім його варіантом є відсутність у ньому загальноприйнятого і відомого всім терміну “тендер”; держзакупівлі відбуваються виключно на основі конкурсних торгів. На думку фахівців, така зміна викликана бажанням дистанціюватися від попередніх тендерних скандалів, хоча на практиці зміна назви не змінила суті, хіба що викликала потребу в усіх державних установах переробити і затвердити заново цілу низку документів: накази на створення комітетів з конкурсних торгів, положення про комітет з конкурсних торгів і т.д. [1, с. 45]

Аналіз законодавства про конкурс у сфері державних закупівель дозволяє зробити висновки, що протягом існування системи державних закупівель, процедура редукування так і не знайшла подальшого застосування, а основною процедурою закупівлі лишилися відкриті торги. Порівняно з попередніми правилами ширшим став перелік кваліфікаційних критеріїв в документації конкурсних торгів, які висуваються замовником конкурсу до учасника. З боку державних органів посилюється контроль у сфері державних закупівель, внаслідок цих змін замовники конкурсів намагаються процедуру конкурсу дещо спростити та уникнути, домовляючись зі “своїми” учасниками таким чином, вносять зміни в документацію та часом включають дискримінаційні вимоги, намагаючись приховати їх у кваліфікаційних критеріях. Процес проведення конкурсу має включати етапи, які дозволять забезпечити практичну реалізацію закупівель та отримання найкращого переможця цих торгів – тобто найліпші умови для укладення договору.

Проте, і внесені до законодавства зміни не вирішили всіх існуючих на практиці проблем. Більше того, часті, практично безперервні внесення змін до базового закону про державні закупівлі не сприяють стабілізації правовідносин у цій сфері. На думку представників економічної науки, найефективнішим був первинний варіант закону, про що свідчить і той факт, що у часовому вимірі саме він проіснував (діяв у державі) найдовше; іншим його варіантам стабільності бракувало [7, с. 10]. Нині звучать пропозиції прийняття нового закону, розробки спеціальних законів, які б регулювали процедуру конкурсу для державних закупівель в окремо взятих сферах. Так, у Верховній Раді України зареєстровано проекти законів про особливості здійснення закупівель за державні кошти послуг поштового зв'язку, поштових марок і маркованих конвертів (поштових карток), а також про особливості здійснення закупівель за державні кошти телекомунікаційних послуг, у тому числі з трансляції радіо- та телесигналів для розповсюдження радіо- та телепрограм (за винятком послуг мобільного зв'язку та послуг доступу до Інтернету).

Фахівці пропонують в новій редакції базового закону обмежити сферу впливу Закону, залишивши виключно великі закупівлі державних підприємств та монополій; спростити процедури закупівлі; посилити роль Антимонопольного комітету України щодо контролю процедур державних закупівель з метою запобігання фактів спотворення конкуренції під час проведення торгів [11, с. 408]

Для вдосконалення механізму укладення договорів на основі конкурсу у сфері державних закупівель пропонується закріпити в Законі положення про створення єдиного державного вебпорталу з державних закупівель; запровадити електронну

систему управління такими закупівлями, що значно сприятиме підвищенню прозорості та ефективності проведення конкурентних процедур закупівель, сприятиме запровадженню принципів добросовісності, справедливості, об'єктивності визначення переможців конкурсу тощо. Позитивні наслідки таких нововведень очевидні в Російській Федерації, яка вже кілька років як перейшла на систему електронних торгів, поступово наближається до цього й Білорусь [8, с. 95].

У підсумку зазначимо, що аналіз правового регулювання процесів організації та проведення конкурсів у сфері державних закупівель дозволяє дійти висновків, що механізм укладення договору в результаті конкурсу у цій сфері включає такі елементи: – підготовка та затвердження документації конкурсних торгів; оголошення про проведення конкурсу (торгів); надання пропозицій (заявок) та надання документів про сплату забезпечення (порука, гарантія, завдаток та ін.), якщо це обов'язково; – торгів, як визначення переможця конкурсу; підписання самого договору.

Стрімкий та не завжди системний розвиток законодавства про проведення торгів у сфері державних закупівель призвів до наявності певних прогалин та колізій в законодавстві. Тому існує потреба у прийнятті повноцінної нормативної бази, яка охопить, зокрема низку інших законів, що будуть регулювати питання конкурсів в окремих видах держзакупівель. Видається доцільним спрощення процедури оприлюднення інформації про закупівлі, а також запровадження єдиної електронної інформаційної системи.

В контексті подальшого визначення проблеми укладення договорів на основі конкурсу видаються перспективним для вивчення питання правового регулювання конкурсів в окремих сферах підприємницької діяльності, класифікація конкурсів, специфіка окремих видів тощо.

Використані джерела:

1. *Галушак М.* Державні закупівлі в Україні: теоретичні аспекти та практичні проблеми / М. Галушак // Галицький економічний вісник. - 2011. - № 1(30). - (С.43-53). - С. 45.
2. *Дешко А. І., Слівак А. Є.* Організація державних закупівель в Україні: основні проблеми та шляхи удосконалення // Моделювання та інформатизація соціально-економічного розвитку України: [зб. наук. пр./ наук. ред. О. О. Любич та ін.]. – К.: ДНДПМЕ Мінекономіки України, 2009. – С. 66-77.
3. Закон України “Про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти” від 22.02.2000 № 1490-III // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 20. – Ст. 148.; Закон втратив чинність.
4. Закон України “Про здійснення державних закупівель” від 01.06.2010 № 2289-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 33. – Ст. 4.
5. *Кикавец В. В., Маковлев А. Ю.* Особенности правового регулирования в сфере государственных закупок за рубежом // Госзаказ в вопросах и ответах. – 2010. – № 1. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.mcfr.ru/journals/79/233/19189/19191/>
6. *Кузнецов В. К.* Прокьюремент: тендеры, конкурсы, конкурентные закупки. – М., 2005. – 227 с. [Электронный ресурс]. Режим доступа: <http://www.tendery.ru>. – С. 10-11.
7. *Марусов А.* Державні закупівлі України: “відкат” в масштабах всієї країни / А. Марусов // Дзеркало тижня [Текст]. – 2006. – № 15. – С. 10.
8. *Підмогильний О. О.* Актуальні проблеми регулювання сфери державних закупівель в Україні в сучасних політичних та економічних умовах // Держава та регіони : науково-виробничий журнал. Серія: Державне управління. – 2010. – № 1. – (С. 93-96) – С. 95.

9. Постанова Кабінету Міністрів України “Положення про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти”: від 17.10.2008 р. № 921 (921-2008-п) (із змінами і допов.) // Офіційний вісник України – 2008. – № 80. – С. 31.
10. Постанова Кабінету Міністрів України про порядок організації та проведення торгів (тендерів) у сфері державних закупівель товарів (робіт, послуг) від 28 червня 1997 р. № 694 // Офіційний вісник України – 1997. – № 28. – Ст. 41.
11. *Савченко К.* Механізм формування державних закупівель в Україні. // Ефективність державного управління. Зб. Наук. праць.– Вип.21. – 2009. – (С.402-409) - С.404.
12. *Ставська Л. С.* Питання аудиту державних закупівель // Актуальні проблеми економіки. – 2004. – № 6(36). – С. 81-91.
13. *Хусанова К. Ю.* До питання про особливості методу правового регулювання відносин у сфері державних закупівель // Часопис Київського університету права. – 2010. – № 1. – (С. 117-123). – С. 120.

Цымбаленко В. М. Механизм заключения договоров в результате конкурса в сфере государственных закупок.

Статья посвящена проблемам определения этапов конкурса в сфере государственных закупок с последующим заключением договора. Описан порядок проведения конкурсов в сфере государственных закупок, в результате которых заключается договор.

Ключевые слова: договор, конкурс, государственные закупки.

Tsybalyenko V. M. Mechanism of entering into contracts as a result of competition in the field of the public purchasing.

The article is devoted the problems of determination of the stages of competition in the field of the public purchasing with the subsequent conclusion of treaty. The order of holding competition is described in the field of the public purchasing which an agreement consists as a result of.

Key words: agreement, competition, purchase.

Шимон С. І.
Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова

МЕТОДОЛОГІЧНЕ ЗНАЧЕННЯ ДЕФІНІЦІЇ МАЙНОВИХ ПРАВ У КОНЦЕПЦІЇ ТАКИХ ПРАВ ЯК ОБ'ЄКТІВ ЦИВІЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН

Праця присвячена з'ясуванню питання про доцільність формування визначення юридичного поняття “майнові права”, окреслення вимог до конструкції такої правової дефініції та її значення в цивільно-правовій теорії таких прав як об'єктів.

Ключові слова: юридична методологія, правові поняття та терміни, майнові права.

Цивілістика як будь-яка правова наука використовує цивільно-правові поняття як найусталеніші форми і категорії, що відображають головні надбання юридичної науки і практики, оскільки вбирають найважливіші ознаки правових явищ. Проте питання про значення правових понять в юридичній літературі оцінюється по-різному. Узагальнюючи наукові погляди на це питання, С. С. Алексєєв свого часу виділив три основні позиції вчених. Перша зводилася до заперечення методологічного значення правових понять; друга – визнавала за ними відносне методологічне значення,